

KONU: “İsa’ya Baba diyebilir miyiz ?“

Hazırlayan: Enver kardeş (D - Münih)

Merhaba değerli kardeşlerim.

Son zamanlarda Bulgaristan'daki kiliseler arasında, bir soru çıktı meydana: “İsa’ya Baba diyebilir miyiz ?“

Bazı eski imanlı kardeşlerimden Bulgaristan'daki ilk imanlı dönemini çok fazla dinledim, ve bazı olayları bana anlatırken, kendileri bile o zamanlarda yaptıklarına gülüyorlardı.

Mesela bir kişinin Kutsal Ruh'u veya 'gök dili' alması için saatlerce kişinin üzerine el koyup “kanınla, kanınla, kanınla“ sözünü tekrarlardı. Bizim kasabaya ilk gelen vaizlerden biri kendisi yaşlanmış biri idi. 1.Petrus 5:14'te “Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın” sözüne dayanarak, toplantıdan sonra herkesi öperdi.

Şimdi bugün bunları yine anarken, o dönemde yaşayan imanlılar kendileri gülüyorlar, ve bunları bilgisizlikten yaptıklarını itiraf ediyorlar. 'İsa baba' sözü de o zamanlardan kalmadır.

Eskiden insanlar kiliseye Mesih'e iman etmekten çok, şifa için veya dertlerinin düzelmesi için gelirlerdi. “Toplantıya gel, hastalığına şifa alacan“, “Toplantıya gel, kocan içkiyi brakacak“ v.s. “İsa baba herşeyi veriyor, her bir konuda yardım ediyor“. Bu 'İsa baba' sözü eskiden öyle kalmış ve öyle devam ediyor.

Benim oğlum 3 yaşındadır ve yeni yeni konuşmaya başlıyor. Teze kadar çoğu zaman bana veya başkasına anne diye bağıyordu. Şimdi ona, “Bana niye anne diyorsun, ben senin babanım“ diyebilir miyim? Yoksa benim evladım olduğu için, bunu kabul etmeli miyim. Tabii ki, kabul edecem, çünkü o daha bir bebekken, ondan yetişkin gibi davranmasını bekleyemem. Ama büyüyüp insanlarla dialog kuracak yaşa geldiğinde, bana yine 'anne' derse, işte o zaman problem var. O zaman benim hakkım var ona diyeyim: “Ben senin babanım, benimle dalga mı geçiyorsun?“.

Bununla ne demek istiyorum, kardeşler ?

Hoşea 6:6'da şöyle der:

**Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım,
Yakmalık sunulardan çok beni tanımanızı isterim.**

Tanrı onu tanımamızı istiyor. Bu yüzden artık sütü bırakıp, yavaş yavaş katı yiyeceklere geçmeliyiz.

İsa’ya Baba diyebilir miyiz konusunu anlamak için, en birinci üçlü birlik konusuna değinmemiz gerekecek.

İlk olarak belirtmeliyim ki, Tanrı'yı 100%, yani görünen bir madde gibi anlamak imkansızdır. Çünkü Onun başı ve sonu yok, bizim ise var. O kendisi Ruh'tur, biz ise bedende yaşıyoruz. Ama yine de kitapta üçlübirlik sayesinde onu her bir inançtan daha yakın tanıyoruz.

İlk olarak üçünün'de bir olduğunu söylemeliyim.

Matta 28:19

“Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un ADIYLA vaftiz edin.“

Bakın 'adıyla' diyor, 'adlarıyla' demiyor. Demek ki, bu üçü tek Tanrı'yı oluşturuyor.

Yaratılış 1:1-3

Dünyanın yaratılışını anlatırken de çok önemli şeyler görüyoruz:

- 1.ayet TANRI göğü ve yeri yarattı
- 2.ayet Tanrının RUHU sular üzerinde hareket ediyordu
- 3.ayet Tanrı ışık OLSUN diye buyurdu ve öyle oldu.

Yani, daha yaratılışta üçlülük görüyoruz.

Şimdi bir soru: Tanrı ruhuyla mı yarattı, yoksa sözü ile mi?

Bu kişiler nedense Oğul'a 'Kutsal Ruh' demiyorlar ama 'Baba' diyorlar.

Aynı insan gibi. Biz ruh, can ve bedenden oluşuyoruz: üçünden biri yoksa, insan diye bir şey olmaz.

Ama ruhumuza *beden* dersek, veya bedenimize *can* dersek, bu saçmalık değil mi? Biri gelip sana, “Aaa, ne kadar güzel olmuş vücudun, fitnese mi başladın ?“ derse, sen de ona, “Deli misin, bu benim vücudum değil, ruhumdur !“ diyebilir misin? İşte, İsa'ya Baba demek de böyle bir şeydir !

Mesela, Mesih'in çarmıhta gerilişini hepimiz kabul ediyoruz, çünkü bizim

kurtuluşumuz oradadır. Ama madem ki İsa Baba'dır, o zaman bazı anlaşmazlıklar çıkıyor karşımıza:

“Baba çarmıhta bizim için gerildi“ diyebilir miyiz ?

“İnsanlar Baba'yı dövüp sövmüştür“ diyebilir miyiz?

Bunu demeye bence kimse cüret edemez.

Pentikost gününde 120 imanlının üzerine inen kim idi: Baba mı, Oğul mu? “Baba ateş dilleri biçimde onların üstüne geldi” demek saçmalık olmuyor mu ?

Evet, Üçlülük içindeki rolleri ve adları karıştırmayalım !

Ondan sonra, Tanrı'nın kendisi üçlülük sayesinde bizim kurtuluşumuzu hazırlıyor.

- Baba her şeyi yaratır, ama insan günaha düşer, Tanrı ile insan arasına günah girer, bağı kopmuş olur.
- Bu bağlantının yeniden sağlanması için Söz (Oğul) gelir. İnsanlar için kendisi kurban olur (Yuhanna 3:16). Oğul görevini yaptı, kurban olup Tanrı ile insanlar arasındaki kopan bağı yeniden oluşturdu, insanlar için bir kurtulma yolu sağladı.
- Ve sonra Yuhanna 14:16'da Kutsal Ruh'un geleceğini söylüyor İsa. Baba ile insanlar arasında, Oğul sayesinde yapılan yolda, insanların o yolu sonuna dek yürümelerine yardımcı olmak için geldi.

Tanrı gitgide insanlara daha yakın oldu.

- *Baba* göklerden peygamberlere konuştu,
- *Oğul* insanlar arasına indi, onlarla yaşadı,
- ama *Kutsal Ruh* insanların içinde yaşıyor.

Bu kadar mükemmel Tanrımız olduğu için şükrediyorum Ona. Günah sayesinde bağ kopsa da, Oğul sayesinde kurtuluş yolunu hazırladı ve Kutsal Ruh sayesinde bugün Tanrı içimizde yaşıyor.

Zaten Kutsal Kitap'ta hiçbir yerde İsa'nın Baba olduğunu söylemez, tam aksine Mesih'i Baba göndermiştir diye yazıyor:

Yuhanna 5:37

Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz.

1.Korintliler 8:5

Orada Tek bir Baba ve Tek bir İsa var diyor.

1.Korintliler 15:24

Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak.

Yukarıda da belirttiğim gibi insanların günaha düşmesinden sonra, Tanrı kendisi üçlülük sayesinde bu kopan bağı yeniden sağlamıştır.

Bunu Kutsal kitabın her yerinde görebilirsiniz:

Yuhanna 16:24

Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.

İsa burada "dileyin diyor". Peki, nasıl dileyeceğiz, neyle dileyeceğiz: "Benim ADIMLA" diyor.

O zaman bir soru çıkıyor, İsa'nın ismince kimden dileyeceğiz ???

Sizce şöyle bir dua olur mu: "Yüce İsa beni şifala ! İstedim, diledim İsa'nın ismince. Amin !"

Bu saçma olur, değil mi?

Ama şöyle olursa: "*Kutsal Baba, Oğlunun adınca senden istiyorum bana şifa ver.*"

- O zaman uygun oluyor.

Zaten İsa'nın kendisi bize nasıl dua etmemizi söylüyor:

Matta 6:9

Bunun için siz şöyle dua edin: "Göklerdeki Babamız ..."

Baba'YA dua edeceğiz, İsa'nın ADINDA isteyeceğiz ve Kutsal Ruh EŞLİĞİNDE dua edeceğiz. Sıra budur.

Ama İsa'ya "Baba" dersek, dua sistemimiz bile karışmış oluyor. Yukarıda dediğim gibi bebek iken Tanrı bunu sevgi ile kabul ederdi, çünkü onu bilerek yapmazdık. Ama öğrendiğinizde artık doğru bir şekilde Rabbimize yaklaşmak gerek.

Bu anlayış eskiden beri bütün kiliselerin kabul ettiği öğretiş idi. 5. yüzyıldan kalma 'Atanas inanç bildirgesi' onu şöyle anlatıyor:

“Kurtulmak isteyen herkes, en başta, biricik Mesih inancına sarılmalı... Biricik Mesih inancı da şudur: tek bir Tanrı'ya Üçlük içinde ve Üçlüğe Birlik içinde tapıyoruz. Ne onların kişiliklerini birbirlerine karıştırıyoruz, ne de Tanrının özünü bölüyoruz.”

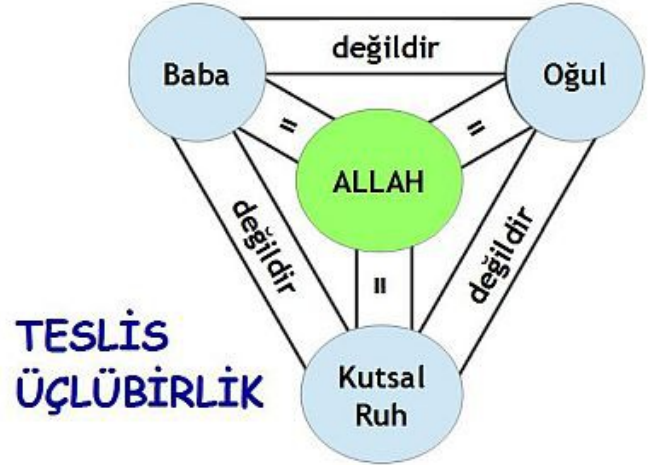
Bu büyük hakikat, yani Gerçek Tanrı'nın hem bir, hem üç olduğu, birlik içinde çokluk ve çokluk içinde birlik olduğu, elbette bir sırdır, kolayca anlaşılan basit bir öğretiştir değildir. Gene de bu hakikatı öğretmek için eskiden beri şu grafik kullanılıyor:

Demek:

“Baba Allaktır”, “Oğul Allaktır” ve “Kutsal Ruh Allaktır” diyebiliriz.

“Tanrı Baba'dır”, “Tanrı Oğul'dur” ve “Tanrı Kutsal Ruh'tur” diyebiliriz.

Ama “Baba Kutsal Ruhtur”, “Oğul Kutsal Ruh'tur”, ya da “Oğul Baba'dır” demek yanlış olur.

İtirazlar:

Şimdi de bazı kardeşlerimizin, ”İşte bak, Kutsal Kitap'ta bile İsa'ya 'Baba' deniliyor” dedikleri ayetleri inceleyeceğiz:

1. Yeşaya 9:6 - “Ebedi Baba”

Çünkü bize bir çocuk doğacak,

Bize bir oğul verilecek.

Yönetim onun omuzlarında olacak.

Onun adı Harika Öğütçü , Güçlü Tanrı,

Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.

Bu ayette geçen dört ad ikişer sözden oluşuyor ve doğacak çocuğu açıklıyor. Bu dört ad gelecek Mesih'in sıfatlarını, özelliklerini anlatan birer peygamberliktir.

“Ebedi Baba' sözü de, Mesihi müjdeliyor. Yani, bu ayet sanki açıkça İsa'ya Baba demiş oluyor.” - Bir bakalım, bu gerçekten öyle midir ? Ayete teker teker bakacağız, acaba ne demek istiyor bize.

a. “Bize bir çocuk doğacak, bize bir Oğul verilecek.”

Dikkat ettiyseniz, bir kişi hakkında konuşuyor, ama 2 kişilikten bahsediyor:

A) Çocuk doğacak

B) Oğul verilecek

Biri doğuyor, diğeri ise veriliyor. Burada açık açık İsa'nın çift kişiliğinden bahsediyor.

- O hem çocuk olarak dünyada doğdu (Luka 2:6), hem de Oğul olarak gökten verildi (Yuhanna 3:16)
- İsa hem 'İnsanoğlu'dur, hem de 'Allahın Oğlu'dur.
- Çocuk *doğuyor* ama Oğul *veriliyor*, doğmuyor.

b. Ebedi Baba ne demektir?

İşte, bazı hristiyanların iddia ettiği isim, 'Ebedi Baba', iddia'ya göre bu Baba üçlü birlikteki Baba imiş çünkü 'ebedi' sözü de var. Bir bakalım, öyle mi.

Aslında bu kişiler bir söze dayanarak bütün Kutsal Kitabı inkar ettiklerinin farkında değildirler. Ebedi sonsuz demektir, ama bir bakalım bu ayette 'Baba' ne demektir.

İlk olarak, burada önemli bir tercüme meselesi var:

Bu ayette geçen dört ad, orijinal İbranicede şöyle:

(1) Pele Yoetz = Harika Öğütçü, (2) El Gibor = Güçlü Tanrı (4) Sar Şalom = Esenlik Önderi.

ya 3. numara "Avi Yad" türkçeye nasıl çevirilsin ? Kutsal Kitap'ın yeni çevirisinde "Ebedi Baba" olarak geçiyor. Ama Kitabı-Mukaddes, yani eski tercümeyle baktığımızda bambaşka bir anlam görüyoruz: "Sonsuzluk Babası".

Aralarındaki fark büyük: 'Sonsuz Baba' denildi mi, kişinin öz sıfatı 'baba' olduğunu söylüyoruz. Oysa, 'Ebediyet Babası' sözünün anlamı, "Sonsuzluğa hakim olan, kontrol eden", hatta "Sonsuzluğu yaratan" kişi olarak karşımıza çıkıyor.

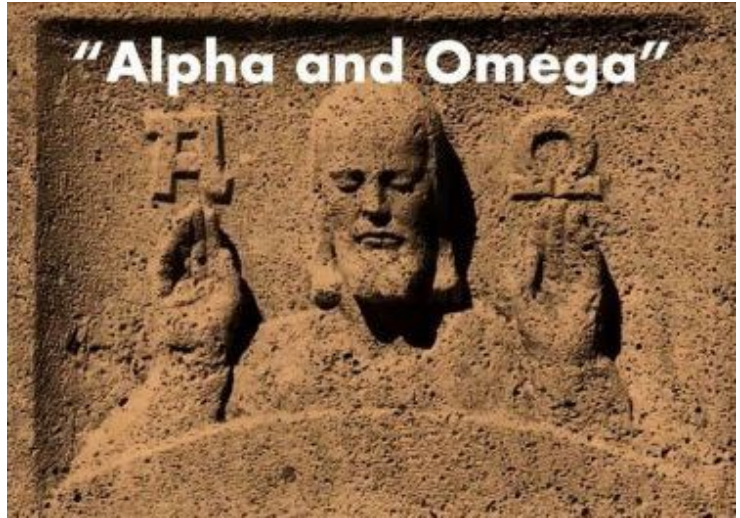
'Ebediyet Babası' sonsuzluğun efendisi, sahibi demektir. Evet, aslına daha yakın ve uygun olan tercümesi budur.

Vahiy kitabının 1. bölümünde İsa, "Alfa ve Omega benim", yani "ilk ve son benim" diyor, "Ezelden ebede var olan sadece benim". Bütün yetki İsa Mesih'tedir, sonsuzluk da onun elindedir.

Ayrıca, Eski Antlaşma'da peygamberler Baba, Oğul ve Kutsal Ruh konusunu bugün olduğu kadar henüz detaylı açıklamamışlardı. Tanrı'nın ruhunu ve sözünü bilirdiler, ama bugünkü gibi değil. Oğul (Söz) dünyaya gelmekle İsa oluyor ve bize Baba'yı tanıtıyor. Ondan sonra Yuhanna 14-16 bölümlerinde Kutsal Ruhun geleceğini bildiriyor.

Yani, Kutsal Ruh yoktu demiyorum, ama tam olarak göreve geçmedi diyebiliriz. Artık tek kişide değil, ama her imanlıda, artık geçici olarak değil, ama kalıcı olarak olacaktır. Bu yüzden görevler bakımından biz Baba, Oğul ve Kutsal Ruh diyoruz.

Yeşaya'nın zamanında o görevler tamamlanmadığı için, 9:6'daki 'Baba' ismi 'Baba Tanrı'yı göstermesi söz konusu bile değildir!

Başka bir bilgide Yeşaya 22:20-21 de Rab, Hilkiya oğlu Elyakimi yönetici olarak atayacağını diyor. O Yeruslaim'de yaşayanlara ve Yahuda halkına "babalık yapacak" diyor. Burada da gördüğümüz gibi, yine Yeşaya Babalık mertebesini bize açıklıyor: Eski Antlaşma'da "Baba" sözü Tanrı ile alakası yok. Babalık demek yönetmek, hükmetmek, Kral olmak. O ayetlerin ışığına Yeşaya 9:6'da 'Ebediyet Babası', ancak "sonsuz kral" anlamına geliyor.

Bunu da Vahiy kitabında 19 bölümde görüyoruz

19:11-13

Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır. Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır.

Tanrı'nın Sözü (= İsa), bu ayetlerde dünyanın kralı olarak tarif ediliyor: kralın işini yapıyor ('yargılar') ve kralın nişanını taşıyor ('taçlar').

- Evet kardeşlerim, umarım, Yeşaya'nın bahsettiği doğacak olan çocuğun Baba Tanrı olmadığını anlamışsınızdır.

2. Yuhanna 10:30 - "Ben ve Baba biriz"

"Ben ve Baba biriz" demek, "aynıyız" demek mi?

Zaten sadece birer ayete bakıp, sonuç elde etmek mümkün değil. Kutsal Kitabı, bir bütün olarak ele almazsak, genel anlamda bize ne mesaj verdiğini öğrenmezsek, ayetler çoktur ve herkes her bir ayeti istediği yere çekebilir.

Mesela:

2. Korintliler 11:31

Rab İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum.

Bu ayeti tek olarak ele alırsak, İsa Mesih'in Tanrı olmadığını rahatlıkla çıkarırız, çünkü 'İsa'nın Tanrısı' deniliyor. Ama Pavlus başka ayetlerde İsa'nın Tanrı olduğunu söylüyor.

Mesela:

Romalılar 9:5

Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

Titus 2:13

Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz.

Şimdi nasıl olur Pavlus, hem 'İsa Tanrı'dır' diyor, hem de başka ayette 'İsa'nın Tanrısı' diyor? Demek ki, bunu anlamak için kitabın geneline bakmak lazım. Aynı onun gibi de "Ben ve Baba biriz" sözünü de genel kavramla anlamamız lazım.

Mesela:

Yine Yuhanna 16:28'de Baba benden üstündür diyor. Şimdi ne anlamalıyız ?

Ya Yuhanna 10:30 ile 16:28 arasında bir çelişki var, ya da 10:30'da 'Biriz' sözü aynıdır demek değildir, çünkü 16:28'e göre ' Baba benden üstündür' demesi onların aynı olmadığını 100% ispatlıyor.

O zaman "Ben ve Baba biriz" ne demek oluyor ? "Biriz" demesi, "aynı özdeniz" demektir.

Kutsal Kitap'ta daha başka ayetler var, mesela:

Yine Yuhanna 16:28'de Baba benden üstündür diyor. Şimdi ne anlamalıyız ? Ben ve Baba biriz demek "aynı özdeniz" demektir...

Filipliler 2:5-6

Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sım sıkı sarılacak bir hak saymadı.

Oğul ile Baba aynı özden, Tanrısal öze sahip ama ikisi aynı değil.

Tek Tanrı var - kendisi Ruhtur ve yaratıcı bir sözü var. Söz dünyaya gelmekle Oğul oldu . Bu kadar açık bir şeyi saptırmak ancak İblisin işidir.

Biz Tek Tanrı'ya inanırız ve Tanrı, Baba - Oğul ve Kutsal Ruh'tan ibarettir. Bunu kendi sözünde bize açıklıyor: nasıl insan ruh, can ve bedenden ibaretse, O da öyle.

BİR olmak, AYNI olmak anlamına gelmiyor. Bunun en güzel örneği, Allahın evlilik hakkında söylediği sözlerdir. Daha en başta Havva'yı yarattıktan sonra onu Adem'e sunarken Rab şöyle konuştu:

"Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak."
(Yaratılış 2:24)

Şimdi, bu sözler erkekle kadının meydana getirdiği evliliği kastediyor. 'Tek beden' sözü sadece cinsel ilişkiyi değil, ama onların Allahın önündeki durumunu gösteriyor: artık ne sadece erkek, ne de sadece kadın olurlar, ama yeni, üçüncü bir durum oluştu: evli bir çift. Zaten onun için İsa eşlerin ayrılmasını yasak etti.

Ama evlilikte kadın ve erkek tek bir beden olsa bile, onların özü değişiyor mu? Kadın erkek mi oluyor? Erkek kadın mı oluyor? Bir düğünde "Zaten birsiniz, teksiniz" deyip damada gelinlik giydirmek olur mu? ... İşte, İsa'ya "Baba" demek de öyle bir şey.

Bu yüzden kardeşler Hoşea 6:6 da dediği gibi Kurban ve yakmalık sunu değil, bağlılık ve Beni tanımanızı isterim. Rabbi tanımaya gayret edin.

Esenlikler.